

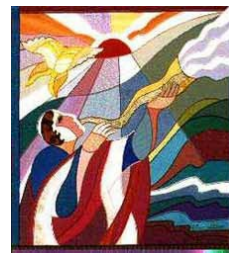


<p style="text-align: center;">Šmilův DAF</p>	<h1>Roš hašana 5770</h1>	
<p>1. a 2. tišri 5770 19.-20. září 2009</p>  <p>začátek svátku: 18:51 konec svátku: 19:53 (neděle)</p>	<p>Časy z Kaluach.net východ slunce 6:44 šma jisrael do 8:48 mincha od 13:27 západ slunce 19:07 tři hvězdy 19:40</p>	

Co se stalo na Roš hašana?

Nový rok, 1. a 2. tišri, je spojen s několika významnými událostmi, které určují jeho ráz. Ač se to Tóra nikde výslovně nepíše, uvádí tradice první tišri jako datum stvoření člověka, což můžeme chápat jako vrchol sedmidenního tvůrčího procesu. Proto je Roš hašana dobou výročního účtování všeho stvořeného, dnem soudu. Tento den se, o mnoho set let později, narodil praotec Avraham. I jeho vnuk Jákov (Jákos) se narodil na Roš hašana. Nový rok byl dnem, kdy byly v průběhu dějin vyslyšeny do té doby bezdětné ženy, Sára, Ráchel a Chana. Ráchelin prvorozený syn Josef, uvězněný v egyptském žaláři, byl právě prvního tišri osvobozen a předstoupil před faraona. Na Roš hašana se vymanili Židé z otrocké práce v Egyptě, což byl první krok k celkovému osvobození. (Od Roš hašana do pesachu proběhlo deset egyptských ran.) Po zničení prvního Chrámu, když se s Ezrou Písařem vrátila z Babylonie část exulantů zpět do Izraele, došlo na Roš hašana na Chrámové hoře k velkému shromáždění lidí, kteří zahájili stavbu nového Chrámu.



Bůh jako král světa

Kromě „roční výroční zprávy“, kterou předkládáme s ostatními stvořeními, máme na Roš hašana ještě jeden důležitý úkol. Předepsaným způsobem symbolicky korunujeme Stvořitele za Krále světa. Zde je potřeba se zmínit o významném rozdílu mezi vládcem (MOŠEL) a králem (MELECH) v chápání židovské tradice. Vládcem může být jakýkoli politik, který se dostal k moci – často mu jde pouze o osobní prospěch a jeho nejvyšším cílem je udržet se u moci co nejdéle. Naproti tomu král v pojetí židovské tradice je osoba, kterou zhruba můžeme opsat českým slovem státník. Král je chápán jako spravedlivý a moudrý správce země, který nestrane a s nadhledem pracuje pro blaho všech svých „poddaných“. V průběhu celého roku používáme v modlitbách slovo „Bůh“, ve dnech od Roš hašana do Jom kipur hovoříme o Bohu vždy jako o Králi. To neznamená, že jindy není Bůh všemocným králem. Pouze chceme zdůraznit, že v období mezi Roš hašana a Jom kipur je třeba pamatovat na nestrannost a spravedlnost Královského soudu.

Deset důvodů troubení na šofar

Troubení na šofar je hlavním příkazem Dne soudu. Tradice vyjmenovává deset důvodů, proč se má na Roš hašana na šofar troubit:

1. Tento den korunujeme Boha za Krále světa. Na korunovacích bývá zvykem slavnostně troubit.
2. Dny mezi Roš hašana a jom kipur nazýváme Deset dní pokání – šofar má napomoci otevřít duše hříšníků a obrátit je směrem ke Stvořiteli.
3. K pokání má napomoci i připomenutí Daru Tory na hoře Sinaj, při kterém rovněž zněl zvuk šofaru.
4. Samotný zvuk šofaru bývá často tak pronikavý, že v hříšníkovi probudí myšlenky na nápravu.
5. V dlouhé historii židovského národa často proroci varovali národ před odklonem z přímé cesty a slova proroků se přirovnávají ke zvuku šofaru.
6. Troubením si připomínáme proroctví o Dni závěrečného soudu, který bude dnem „šofaru a troubení“.
7. Zvuk šofaru nám připomíná vítězný ryk nepřátel bořících Chrám a naši povinnost modlit se za obnovu svatyně.
8. Troubení šofaru upevňuje naši víru v návrat z exilu, o kterém je psáno: „A bude ten den a rozezná se velký šofar...“
9. Připomíná oživení mrtvých, kteří dle proroctví „uslyší hlas šofaru“
10. A asi nejznámější: šofar nám má připomenout poslední Avrahamovu zkoušku – obětování syna Jicchaka (Izáka), místo kterého byl nakonec obětován beran zachycený rohy ve křoví.

Děti se učí Tóru s Mibereshit.org

		
<p>Na Roš hašana začíná nový židovský rok. Roš hašana slavíme 1. a 2. dne měsíce tišri. Roš hašana se také nazývá Den soudu, Den vzpomínek a Den troubení na šofar.</p>	<p>V synagogách troubíme na šofar – beraní roh. TKIA je jeden dlouhý tón. ŠVARIM jsou tři kratší a TRUA devět velmi krátkých zvuků. Na Roš hašana troubíme 100 zvuků.</p>	<p>Jíme sladká jídla, například jablka v medu, protože si přejeme sladký rok. Jíme i jiná symbolická jídla – granátová jablka, ryby nebo mrkev.</p>
		
<p>Na Roš hašana si přejeme: LEŠANA TOVA TIKATEVU, abychom byli zapsáni do knihy života. Bývá zvykem posílat příbuzným a známým novoroční přání.</p>	<p>Na Roš hašana odpoledne chodíme k řece a modlíme se zvláštní modlitbu TAŠLICH a symbolicky tak do vody odhazujeme své hříchy.</p>	<p>Na Roš hašana jsou všichni lidé souzení. Ale rozsudek na Roš hašana není konečný. Ještě se můžeme polepšit. Máme na to deset dní do JOM KIPUR.</p>

Rabbi Sacks: Krizový (nový) rok

V česech jako je současné světová recese se více než jindy musíme zamýšlet nad otázkami, které nám Roš hašana a Jom Kipur kladou. Pro co žijeme? Jakých hodnot si ceníme a jak se to projevuje v našich životech? Co předáme svým dětem a těm, kdo tu budou žít po nás? Jak si přejeme, aby na nás lidé vzpomínali? Jakou kapitolu napíšeme do Knihy života?

Je snadné být zlákan zpěvem sirén konzumní společnosti a uvěřit, že to, o co skutečně jde, je množství peněz, které vyděláme a co si za ně můžeme pořídit. Přesto psychologické výzkumy potvrzují, že (mimo nezbytné minimum nezbytné k životu) mezi mírou bohatství a štěstím není přímá souvislost. To, jak se cítíme, nesouvisí příliš s tím, co vlastníme. Vzrušení z materiálních statků bývá velmi krátké.

Totéž platí o rodinném životě. Jednou jsem seděl u stolu s jedním z nejbohatších mužů Británie, který si mi stěžoval, jak je nespravedlivé, že se jeho manželství zhroutilo. Dával své ženě, jak říkal, vše, ale bylo mi jasné, že hovoří jen o věcech, které lze koupit. Nevěnoval jí svůj čas. Byl natolik zaměstnaný, že si nevšiml, jak se jeho žena cítí opomíjená. Již jsem přestal počítat rodiče, kteří si mi podobně stěžovali na své nevděčné děti, „kterým dali vše“. Vděčnost dětí si nemůžete koupit. Potřebují péči, pozornost, uznání, společně strávený čas.

Judaismus představuje výjimečný soubor pravidel důležitých k vedení smysluplného života. Učí nás každé ráno žehnat za samotný fakt, že žijeme ve světě plném krásy a zázraků. Nutí nás jednou týdně si oddechnout a užít si to, co máme, a nemyslet na věci, kterých jsme ještě nedosáhli. Zůstat s rodinou či v kruhu přátel a společenství. Přitom je známo, že sdílená radost se násobí a sdílené hoře se zmenšuje. Na svátky si připomínáme historii svého národa a jeho místo na zemi. Zákony kašrutu povznášejí prostý akt jídla, mikve vnáší svatost do manželského života. Studium tradičních textů umožňuje rozumové poznání náboženského významu života. V modlitbách rozmlouváme s Bohem.

Můžeme ztratit své majetky, ale o duchovní statky - dobro, které činíme, lásku, kterou dáváme, nikdy nepřijdeme. Proto jsou tou nejlepší investicí, kterou můžeme udělat. Ať příští rok strávíme více času věcmi, která mají skutečný smysl a ať nás Bůh zapíše do Knihy života.

BEBIRKAT KETIVA VECHATIMATOVA.